

Γεώργιος Μ. Βιζυηνός
Χρονολόγιο
Ανθολογία Κειμένων
για τη γενέθλια Βιζύη

Georgios M. Viziinos
Kronoloji
Doğum yeri Vize için yazdığı
eserlerden bir antoloji

Ιστορία και Πολιτισμός της Βιζύης
Δεύτερο Διεθνές Συμπόσιο
Βιζύη, Τουρκία, 2-3 Νοεμβρίου 2007

II. Uluslararası Vize Tarih ve Kültür
Sempozyumu
Vize, Türkiye, 2-3 Kasım 2007

Επιμέλεια: Θανάσης Κούγκουλος
Μετάφραση: Αντώνης Χατζόπουλος

Düzenleyen: Tanasis Kungulos
Çeviren: Antonios Chatzopoulos

Δήμος Φερών Νομού Έβρου

Evros İl Feres Belediyesi

LE PÉCHÉ DE MA MÈRE

(NOUVELLE GRECQUE)

LE PÉCHÉ DE MA MÈRE.

653

quence pour obtenir le résultat que nous désirions. Ma joie fut grande.

Ma mère prit congé du saint homme avec l'expression de la plus sincère reconnaissance, et, en quittant le patriarcat, elle paraissait tranquille et contente.

Lorsque nous arrivâmes chez nous, elle sortit de sa robe une croix que le patriarche lui avait donnée; elle la baisa, et, tout en la regardant, elle s'absorbait dans ses pensées.

— C'est un bien saint homme que ce Patriarche, n'est-ce pas, lui dis-je? Je crois que maintenant tu dois être tout à fait rassurée?

Ma mère garda le silence.

— Tu ne me réponds pas, ma mère? lui dis-je, impatient d'être assuré que le calme était rentré dans son cœur.

— Que veux-tu que je te dise, mon enfant? me répondit-elle toute pensive encore, le Patriarche est un homme sage et saint, il connaît toutes les volontés de Dieu, il peut pardonner les péchés de tout le monde, mais après tout, c'est un moine: il n'a jamais été marié, et il ne peut pas savoir ce que c'est que d'avoir tué son propre enfant.

Ses yeux se remplirent de larmes, et je me tus.

G. M. BIZYENOS.

Για το αρχειακό και εικονογραφικό υλικό του τεύχους χρησιμοποιήθηκαν Arşiv ve tablolar için kullanılan kaynaklar

Ανέμη. Ψηφιακή Βιβλιοθήκη Νεοελληνικών Σπουδών της Βιβλιοθήκης του Πανεπιστημίου Κρήτης.

Γ. Βαλέτας, «Φιλολογικά στο Βιζυηνό», *Θρακικά* 8 (1937), σσ. 211-304.

Γ. Βιζυηνός, *Ατθίδες Αύραι*, προλεγόμενα: Γιώργος Μπλάνας, εκδ. Ερατώ, Αθήνα 2006.

Γ. Βιζυηνός, *Επιστολές*, εισαγωγή - σημειώσεις - σχόλια: Γιάννης Παπακώστας, εκδ. Πατάκη, Αθήνα 2004.

Γ.Μ. Βιζυηνός, *Νεοελληνικά Διηγήματα*, επιμ. Παν. Μουλλάς, εκδ. Ερμής, Αθήνα 1980.

Ε. Βοκοτοπούλου (επιμ.), *Γ.Μ. Βιζυηνός. Τα ταξίδια του*, εκδ. Εθνικό Κέντρο Βιβλίου - Υπουργείο Πολιτισμού, Αθήνα 1998.

Ενδοχώρα 3 - 48 (Δεκέμβριος 1996). *Εξώπολις* 5 (Καλοκαίρι 1996).

Θράκη - Κωνσταντινούπολη. Το Οδοιπορικό του Γεωργίου Λαμπάκη (1902), Κατάλογος Έκθεσης, εκδ. Υπουργείο Πολιτισμού - Βυζαντινό & Χριστιανικό Μουσείο, Αθήνα 2007. *Θρακικά* 1 (1928).

Θρακικά Χρονικά 42 (1987-1988).

Ξανθή Κατσαρή - Βαφειάδη (επιμ.), *Γεώργιος Βιζυηνός. Η ζωή και το έργο του*, Πρακτικά Συνεδρίου, εκδ. Δήμος Κομοτηνής - Πνευματικό Κέντρο Δήμου Κομοτηνής, Κομοτηνή 1997.

Κοσμόπολις. Ψηφιακή Συλλογή Φιλολογικών και Λογοτεχνικών Περιοδικών της Βιβλιοθήκης του Πανεπιστημίου Πατρών.

Ν. Μηναΐδη κ.ά., *Θράκη, το σταυροδρόμι των Ελλήνων*, εκδ. Αδάμ, Αθήνα 2000.

Π. Παπαχριστοδούλου, *Γεώργιος Βιζυηνός 1849 - 1896. Αφιέρωμα*, εκδ. Εταιρεία Θρακικών Μελετών, Αθήνα 1964.

Ποίος ήταν ο Γεώργιος Βιζυηνός, Τετράδια «Ευθύνης» 29, εκδ. Ευθύνη, Αθήνα 1988.

Π. Σιδερά - Λύτρα, «Ο Γεώργιος Βιζυηνός φοιτητής στο Πανεπιστήμιο της Γοττίγγης», *Θρακικά* 11 (1996-1997), σσ. 41-72.

Π. Σιδερά - Λύτρα, «Πρόσωπα και πράγματα από το διήγημα του Γ. Βιζυηνού Αι συνέπειαι της παλαιάς ιστορίας», *Θρακικά* 11 (1996-1997), σσ. 73-100.

Φωτογραφικά αρχεία Θανάση Κούγκουλου και Βαγγέλη Παπαθανασίου.

Ψηφιακή Συλλογή Εθνικής Βιβλιοθήκης της Γαλλίας.

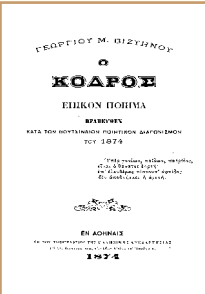
Εξώφυλλο: Γ.Β. Πρώτη δημοσίευση: *Θρακικά* 5 (1934), σ. 246.

Κapak: G. Viziinos' un 1934 yılında Trakika dergisinde yayımlanmış resmi, 5 (1934), s. 246.

A. Γεώργιος Μ. Βιζυηνός - Χρονολόγιο

Georgios M. Viziinos -Kronoloji¹

¹Buradaki bilgiler Panagiotis Mallas'ın Γ.Μ. Βιζυηνός (Viziinos) Νεοελληνικά Διηγήματα (Yunan Öyküleri), Atina 1980, adlı kitabından kısmen değiştirilerek aktarılmıştır. İşbu fasiküldekileri Yunancadan Türkçeye çeviren Antonios Chatzopoulos (2a,c ve 3b alıntıları hariç).

1849

yılının 8 Mart'ında Georgios Viziinos Trakya'nın Vize kentinde dünyaya geldi. Babası Mihalios (1813-1854) ve an nesi Mihalou veya Mihaliça'ydı (1827-1907).

1850

yılında kız kardeşi Annio dünyaya gelir, ama küçük yaşta ağır hastlanarak hayatını kaybeder.

1854

yılında babası tifüs hastalığından ölür. Aynı yılda en küçük erkek kardeşi Mihailos'un doğumu. Abisi Hristakis, 1846'da ablası Anna ise 1847'de dünyaya gelmişlerdi.

1860-1868

yılları arasında İstanbul'a gelir. İlk yıllarda terziler esnafına katılır ve sert karakterli patronunun ölümünden sonra, Kıbrıslı tüccar Giangos Georgiadis'in himayesi altına girer (1874).

1868-1872

yılları arasında Kıbrıs'ta o dönemdeki başpiskopos 2.Sofronios'un (+1900) yanında, manastır yardımcı keşişi olarak vazife görür. Lefkoşe'de bir süre okur ve orada Eleni Fisencidi Stefani'ye (+1933) aşık olur.

1872

yılının Temmuz ayında Sofronios'la beraber İstanbul'a döner. Ağustos ayında Siros adasının Mitropoliti Likurgos'un tavsiyesi üzerine İstanbul Pera'daki (Be-yoğlu) Rum Lisesinin o zamanki müdürü Hasiyotis'in himayesine girer. Eylül ayında Heybeliada Rum Ruhban Okulu'nun öğrencisi olarak ünlü şair İlyas Tantalidis'le tanışır.

1873

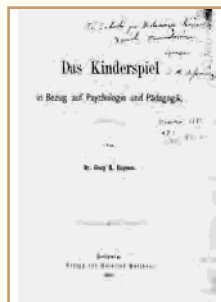
yılının Paskalya yortusunda zengin işadamı Georgios Zarifis'le (1806-1884) tanışır. Zarifis, kendi isteğiyle Viziinos'u himayesi altına alır. Eylül ayında Atina'ya gelip Plaka semtindeki bir lisenin son sınıfına öğrenci olarak kaydını yaptırır ve aynı yılda İstanbul'da ilk şiirleri basılır: *Ποιητικά πρωτόλεια- İlk şiirlerim*. Heybeli ve Atina'da yazdığı *Κόδρος-Kodros* adlı şiiri Atina'ya Vuçinas yarışmasına gönderilir.

1874

yılında politikaya atılır. Aynı yıl edebiyatçı ve arkeoloji profesörü Rangavi'nin önerisiyle *Kodros* şiiri Vuçinas yarışmasında ödüllendir ve Atina'da yayımlanır. — Haziran ayında Atina 2. Erkek Lisesi'nden çok iyi bir dereceyle mezun olur. — Eylül ayında Atina'da Felsefe Fakültesi'nde okumak üzere kaydını yaptırır.

Το κτίριο
Auditorium
Maximum
του Πανεπιστημίου
της Γοτtingης.
Göttingen
Üniversitesi
Auditorium
Maximum binası

Το εξώφυλλο
της διδακτορικής
διατριβής
του Γ.Β. (1881).
G. Viziinos'un
doktorasının kapağı
(1881)

1875

Υλının Eylöl ayında Atina Üñiversitesi'nden ayrılır—
Ekim ayında ise Almanya'nın Göttingen şehrine gelip
oradaki Üniversitede okumaya başlar. Orada bir süre
Lotze, Sauppe, Baumann üzerine dersler alır. —
'Διαμάντω - Diamando' adında yazmış olduğu beş per-
deli kaybolmuş olan trajedi eseri, Tıp Faköltesi Profe-
sörü T. Afentuli, tarafından 18 Mayıs'ta Vuçinas
yarışmasında değlerlendirilir.

1876

Υλında Mayıs ayında 'Αραις, Μάραις, Κουκουνάραις
- Saçma Sapan Şeyler' adındaki şiir antolojisi Vuçinas
şiir yarışmasında ödöl alır. Fizik-Matematik Faköltesi
profesörü Th. Orfanidis bu antolojiye Βοσπορίδες
Αύραι- Boğaz Rüzgarları ismini verir.

1877

Mart ayının başında Almanya'nın Leipzig şehrinde 3
sömestr boyunca Wundt, Drobisch, Ribbeck gibi önlü
profesörlerin derslerini izler. — 6 Haziran'da son Vuçi-
nas şiir yarışmasında Εσπερίδες-Esperiler adıyla ya-
yımlanan şiir antolojisi ödöl alır. — Kardeşi Hristaki'nin
öldürölmesi (?)

1878

Υλının yazında İstanbul, Vize ve Atina'yı ziyaret eder.

1879

Υλında Berlin de büyükelçi A. P. Rangavis ile tanışır.
Rangavis onun şiirlerinden birisini okur. 'Ο Άραψ και η
κάμηλος αυτού - Arap ve Devesi' Viziinos'un bir çocuk
dergisinde, yayımlanmış ilk hikayesidir (Διάπλασις των
παίδων - Çocukların Eğitimi).

1881

Bu yılın Mayıs ayında Trakya'nın Samakovo (Demir-
köy) bölgesini ziyaret eder ve orada maden ocağı me-
selesiyle uğraşır. — Göttingen Üniversitesi'nden felsefe
doktoru ünvanını kazanır. Doktora tezi *Das Kinderspiel
in Bezug auf Psychologie und Pädagogik* - Çocuk
Oyunlarının Psikoloji ve Pedagojiyle İlişkisi Leipzig'de
aynı sene yayımlanır.

1882

Ocak-Mayıs: Atina'da Edebiyatçılar Derneği, Parnas-
sos'ta şiirlerini okur, Mayıs ayında ise Paris'te Hasio-
tis'in bir konuşması sırasında o zamanın önlü
edebiyatçı ve aydınları Vikelas, Markiz Queux de Saint-
Hilaire, Juliette Lamber-Adam ile tanışır Kasım ayın-
dan sonra Londra'da Felsefe profesörü, politikacı ve
diplomat Petro Brayila - Armeni ile tanışır.

1883

Londra'da doçentlik tezinin çalışmasını yapar. — 1
Nisan'da 'Το αμάρτημα της μητρός μου - Annemin
Günahı' adındaki hikayesi, Fransızca *La nouvelle
revue* dergisinde yayımlanır. Bir kaç gün sonra aynı hi-

kaye Yunan *Estia* dergisinde de yayımlanır — 21 ve 28 Ağustos'ta yine Yunan *Estia* dergisinde 'Μεταξύ Πειραιώς και Νεαπόλεως- Pire ve Neapolis Arasında' adındaki hikayesi yayımlanır — 23 Ekim- 6 Kasım yine Yunan *Estia* dergisinde 'Ποιος ήταν ο φονεύς του αδελφού μου – Ağabeymin Katili Kimdi?' hikayesi yayımlanır. Kasım ayında: şiir antolojisi *Ατθίδες Αύραι - Atika Rüzgarları'nın* Noel'de Londra'da yayımlanacağı ilan edilir.

17 Mart'ta koruyucusu Zarifis'in vefatı. — Mart sonunda: temelli olarak Atina'ya göç eder — 1-29 Ocak arası: Yunan *Estia* dergisinde 'Αι συνέπειαι της παλαιάς Ιστορίας - Eski Tarihin Sonuçları' adındaki hikayesi yayımlanır — 1 ve 2 Mayıs'ta: 'Πρωτομαγιά - 1 Mayıs' adı altındaki öyküsü Yunan *Akropolis* gazetesinde yayımlanır — 17 Haziran- 1 Temmuz: 'Το μόνον της ζωής του ταξείδιον - Hayatının Tek Yolculuğu' *Estia* dergisinde yayımlanır — Kasım – Aralık : 'Ο Τρομάρας – Korkutan' adındaki çocuk hikayesi *Διάπλασις τών παιδων - Yunan Çocukların Eğitimi* adlı dergide yayımlanır— Aynı yıl Atina'da *Η φιλοσοφία του καλού παρά Πλωτίνω - Plotin'de İyilik Felsefesi* adlı doçentlik tezi basılır — Bunun yanı sıra Londra' da 'Attika Rüzgarları' antolojisi okurlara ikinci ve üçüncü defa sunulur.

Şubat: Atina Üniversitesi'nde Felsefe tarihi doçenti olur ve buna paralel olarak ortaokul ve liselerde psikoloji ve mantık dersleri verir. — Annesi Despinio Atina'da (-1886) — 27 Ocak: 'Διατί η μηλιά δεν έγινε μηλέα - Elma Ağacı milia Niçin milea Olamadı' hikayeleri Yunan *Εβδομάς - Hafta* dergisinde basılır— Aynı zamanda *Στοιχεία λογικής προς χρήσιν της ελληνικής νεολαίας - Yunan gençliği için mantık bilgisi* adı altında bir okul kitabı basılır—Bunun yanı sıra *Ψυχολογικά μελέται επί του καλού - İyilik Üzerinde Psikolojik Etüdlr* fasikülü de Atina'da yayımlanır.

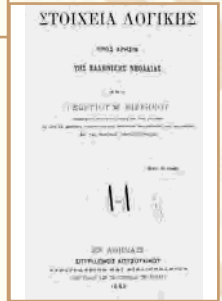
Demirköy bölgesindeki maden ocağı meselesiyle uğraşır. İplerle bağlı olarak, terkedilmiş maden ocaklarının dibine kadar inip orada örnekler toplayıp daha sonra boşu boşuna sponsorlar arar. Eylül ayında yazdığı 'Moskof Selim' öyküsünün bu seyahatlerin şartlarından etkilenmiş olduğu söylenir.

6-27 Ağustos: 'Οι Καλόγεροι και η λατρεία του Διονύσου εν Θράκη -Keşişler ve Trakya'daki Diyonisos'un tapınması' adı altındaki halk bilimi etüdü Yunan *Εβδομάς - Hafta* dergisinde çıkar — 21 Ağustos: *Estia*

1884

1885

1886

1888

Γ.Β. Πρώτη
δημοσίευση:
Ποικίλη Στοά 10
(1894), σ. 144.
G.V. İlk yayım, Pikili
stoa dergisi 10
(1894), s. 144

Γ.Β. Σχέδιο του
Χρήστου Παυλίδη.
Hristo Pavlidis'ten
bir portresi

dergisinde saf pedagoji üzerinde 200 şiirin yayımlanacağı ilan edilir — Eylül: Atina'da *Στοιχεία εμπειρικής ψυχολογίας προς χρήσιν της ελληνικής νεολαίας-Yunan Gençliği İçin Ampirik Psikoloji Bilgisi* adındaki ders kitabı basılır — 19 Ekim: 'Αι εικαστικά τέχνηαι κατά την Α' εικοσιπενταετηρίδα του Γεωργίου Α' - Kral 1.Georgios'un ilk 25 yılında görsel sanatlar' adlı makalesi, Atina'daki *Εφημερίς - Efimeris* gazetesinde yayımlanır.

- 1889 Nisan ayında 1. Filadelfia yarışmasında başarısızlığa uğrar. — Ağustos ayında, Tıp doktoru ve daha sonraki kendi biyografi yazarı N.I. Vasiliyadis'le (1867-1945) tanışır — 15 Ekim: Vize'yi son defa ziyareteder.
- 1890 Atina Konservatuvarı'nda ritmik ve dramatoloji profesörü — Ağustos Eylül: ilik hastalığına yakalanır. 17 Ağustos'ta İsviçre üzerinden Avusturya Bad Gastein kaplıcalarına geçer — Halk bilimi profesörü N.Γ. Politis'in aracılığıyla çıkarılan Bart ve Hirst'in *Λεξικόν Εγκυκλοπαιδικόν - Ansiklopedi sözlüğünde* onun yazdığı birçok madde başı yayımlanır. Bunların arasında Vize için yazdıkları önem taşır.
- 1892 14 yaşındaki kız öğrencisi Betina Fravasili'ye (1876-1897) aşık olur ama aynı yılda akıl hastalığı da ortaya çıkar — 14 Nisan'da Atina'daki Dromokayitiyo akıl hastanesine kaldırılır — 9 Temmuz: Kardeşi Mihailos'un ölümü — 'Ερρίκος Ίβσεν - Erriks İvsen' tiyatro üzerindeki makalesi *Εικονογραφημένη Εστία - Resimli Estia* da yayımlanır.
- 1894 *Εικονογραφημένη Εστία - Resimli Estia*'da edebiyat etüdü 'Ανά τον Ελικώνα, βαλλίσματα - Elikon Balatları' yayımlanır.
- 1895 28 Nisan-16 Mayıs: 'Ο Μοσκώβ Σελήμ - Moskof Selim' öyküsü *Estia*'da ilk defa yayımlanır.
- 1896 15 Nisan: Atina Dromokayitiyo akıl hastanesinde 'genel felç neticesinde' hayata gözlerini yumar — 16 Nisan: Cenazesi Atina'da devlet tarafından kaldırılır. Trakya'lı eğitimci Aristotelis Kurtidis ve ünlü şair Kostis Palamas cenaze töreni konuşmalarını yaparlar.
- *
- 1994 yılında Türkiye'de, Belge yayınları tarafından Türkçe'ye Osman Bleda'nın çevirdiği 'Moskof Selim, Annemin Günahı, Kardeşimi Kim Öldürdü? ve Hayatının Tek Yolculuğu' adındaki öyküleri yayımlanır, O. Bleda, *Moskof Selim*, Marenostum, İstanbul, 1994.

Β. Γεώργιος Μ. Βιζυηνός - Ανθολογία κειμένων για τη γενέθλια Βιζύη
Georgios M. Viziinos - Doğum yeri Vize için yazdığı eserlerden bir antoloji

1. Η ιστορική μνήμη - Tarihi anılar

α. Από τη λαογραφική μελέτη «Οι Καλόγεροι και η λατρεία του Διονύσου εν Θράκη» (1888)
«Keşişler ve Trakya bölgesinde tanrı Diyonisos'un tapınması» adlı halk bilimi etüdünden (1888) bir alıntı

(...) Astiki krallığı, batıda Perinthos sahilinden başlayarak bugünkü Sozopolis'e kadar uzanırdı. Ptolemaios'e göre doğuya doğru Bizans kentine kadar uzanırdı. Bu krallığın başkenti, stratejik bir yere sahip olan Vize'ydi. Bunun yanı sıra bu sevimli yer, Sitalko'nun Astiki krallığını devirmesinden kısa bir süre önce Odrisos'ların da başkenti olmuştu. (...)

Bilindiği gibi, Makedonya'lılar hiçbir zaman Trakya kavimlerini egemenlikleri altına almak istemiyorlardı. Hatta bunlardan Yunanlılara örf, adet ve dil bakımından yakın olanları da onların egemenliklerini desteklemişlerdi. Romalılar ise Vespasianus'un ancak son yıllarında Trakya'yı kendi eyaletleri yapabilmişlerdi. Ancak şunu da söylemek isterim: Trakya'nın bazı kentlerinin bastırdıkları sikkeler, Roma imparatorlarının res-

Γ.Β. Πρώτη δημοσίευση:
Ημερολόγιον Σκόκου 9
(1894), σ. 297.

G. V. İlk yayım, Skokos Ajandası 9
(1894), s. 297

ΑΦΡΟΔΙΤΗ

Τ' ἄστρον τῆς Ἀγάπης

Πρὸς τὴν δυοῖ δ' ἕως τ' ἄρμα του γυρνᾷ,
τὰ χρυσὰ μαγιά του κυματίζουν.
θάρον. ξεμυτίζονται τὰ αἴματά σου,
σπέρνουν τὰ εὐράνια χρωματίζουν.

Ζώσουν με σχεδὸν προσώπες ἀνθρώπων
πὰρ συνεχὴ θῆς ἀνθρωπίνης,
ὅσαν χρυσὸς ταλάνης καὶ τραταρυγίες
ἐπὶ τὸ γυμνὸ στήθος τῆς ἑσέρας.

Αὐτόγραφο του Γ.Β.
Κενὴ ἐλγυασις γαζιλμίσ

*Η ακρόπολη της Βιζύης.
Vize akropolü*

gilerden kalma kalenin duvarları üzerinde, çeşit çeşit renk ve biçimleriyle tablo güzelliğinde bir manzara teşkil eden Türk vali konağıyla Türk ileri gelenlerinin evleri bulunuyordu. Bu evler ve yapılar bir yandan tepenin güney yakasını kuzey ve doğu rüzgarların akarışı korurken diğer yandan güneşin hür ışınlarını toplayıp yansıtıyor ve kış ortasında bile köyün sıcak bir sığınak olmasını sağlıyordu. (...)

(...) Akropolün eteğinde, gözlerimizin hemen altında köyün öbek öbek evleri bulunuyordu. Avlularda sonbahar ürünlerini kilere taşıyan erkekler, kadınlar, çocuklar göze çarpıyordu. Köyün çevresinde yıkık dökük çitleri boyunca yapraklarını döken yaşlı ağaçlar ve mevsimin son sebzelerini arabalarına yüklemiş köylüler görünüyordu. Yakınlarda, artık boşalmış harman yerlerinde ateşe verilen yağızların dumanı yükseliyordu. Daha ötede, artık başakları sarı bir deniz gibi ağır ağır dalgalanmayan verimli buğday tarlaları büyük bir yarım ay gibi kıvrılıp yayılıyordu. Şimdi buralardaki son yeşillikleri de gönüllerince otlamış olan hayvan ve inek sürüleri uykulu uykulu köye dönüyorlardı. Ufka en yakın noktada -yüksekçe bir deniz kıyısı gibi- üzümleri toplandıktan sonra terkedilmiş ve ıssızlığa bürünmüş bağlarla bu uçsuz bucaksız tablo tamamlanıyordu. Sonbaharın son parlak renkleri, arklarla suları tarlalara çevrilmiş ırmaklar, bu ırmakların kıyılarında birbirine karışmış evler ve ağaçlar, topraktan yapılmış huniler gibi orada burada yükselen Odrise tepeleri sadece köy hayatının alışılmış monotonluğunu kırmakla kalmıyor,

*Γ.Β. Πρώτη δημοσίευση:
Θρακικά 1 (1928), σ. 239.
G. V. İlk yayım, Trakika der-
gisi 1 (1928), s. 239*

mini yunanca yazılarla beraber basmışlardı. Nitekim bizim çok iyi tanıdığımız Vize ve çevresindeki eski paralar bunun en iyi ispatıdır. Bundan başka bu paralar Vize şehrinin kuvvetli ve güçlü olduğunu ve alınışının da zor olduğunu gösterirler. Bizanslılar Vize'yi kuzeyden gelen kavimlerine karşı bir siper olarak kullanmışlardı. Antik yıllarda da Vize siyasi ve dini önem taşıyan bir kent olarak, çevresini en iyi şekilde etkilemiş ve tanrı Diyonisos'un rahibeleri coşku içindeki halkı ülkelerini basanlara karşı zaferden zafere götürmüşlerdi.

Bunu en iyi şekilde Vize kalesinde ve ovasında bulunan eski tapınaklardan, ve eski sanat eserlerinde bulunan dini resimlerden anlıyabiliriz. Aynı zamanda da Bizans devrindeki paraların üzerinde her zaman bu yerlerde tapınan tanrıların resimlerinin bulunması, bu tanrıların taşıdığı önemini gösterir. (...)

2. Εικόνες της Βιζύης και των περιχώρων της - Vize ve çevresinden tasvirler

a. Από το διήγημα «Το μόνον της ζωής του ταξείδιον» (1884) - 'Hayatının Tek Yolculuğu'(1884) öyküsünden bir alıntı²

(...) Bayır dedikeri yer dedemin evinin kuzeyinde ve bir zamanlar üzerinde o çevrenin akropolünü taşımış olan kayalık yüksek bir tepeydi. Şimdi, Pelas-

²Georgios Viziinos, Moskof Selim, (Türkçesi: Osman Bleda), Belge yayıncılık, 1994, İstanbul, s.162-164.

Η «Μπαήρα» του παππού στην ακρόπολη της Βιζύης, η οποία περιγράφεται στο διήγημα του Γ.Β. «Το μόνον της ζωής του ταξείδιον». Hayatının tek yolculuğu' öyküsünde sözü geçen dedenin 'Bayırı'

Ο Γ.Β. στη Γερμανία το 1879. Πρώτη δημοσίευση: Μ. Ξηρέας, Άγνωστα βιογραφικά στοιχεία και κατάλοιπα του Βιζυηνού, Λευκωσία – Κύπρος 1949. Georgios Viziinos 1879' de Almanya'da. İlk yayım, M. Ksireas, Viziinos'un bilinmeyen biyografisi ve kalan eserleri, Lefkoşe 1949

ama bu göz alabildigine uzanan müstesna tabloya mucizevi bir bütünlük ve renklilik veriyordu. (...)

**b. Από το διήγημα «Πρωτομαγιά» (1884) -
'1 Mayıs' öyküsünden bir alıntı (1884)**

Γενική άποψη της Βιζύης.
Vize, genel bakış

(...) Güneş batmak üzereydi, çok yorgundum. Bütün gün boyunca dedemin tarlalarını arıyadurdum. Hayır, tarlalar yer değiştirmediler, ama komşu çiftliklerin arasında kalmışlardı. O bildiğimiz deyimden dediği gibi 'büyük balık küçük balığı yer.'

O yerlerde Soğuk Çeşme'nin billur gibi akan suyunun yanında, çınar ağacının zengin gölgesinde, yorgun vücudumu gerip kendi manevi insanımı biraz da olsa nefes almaya bıraktım. (...)

Güneş, batmak üzereydi, uzaktan önümde görünen şehrin üzerinde, güneşin o altın rengini görmek mümkün değildi. Bu altın rengi yalnız pitoresk Akropol'ün her zaman havada asılıymış gibi görünen Bizans hisar harabelerinde görebiliyordum. Tepenin eteklerindeki Hıristiyan evlerinin üzerine gölge düşmeye ve bu ikinci zamanında olağanüstü biçimde pencerelerin pancurlarını, uykusu gelmiş göz kapakları gibi kapatmaya başlamıştı.

Kırların kuvvetli mugannileri ve kanatlı sakinleri bile duyuluyorlardı; mümin bir kısıklıkla ve günün türküsüne nakaratı ekleyerek. Alçak uçan oklar gibi ancak görünüyorlardı gece barınaklarını arayarak...

Yalnız tepelerde ve vadilerde bulunan insanlar, yalnız bunlar azalmıyorlardı. Onlar, tam tersine, evlerine sessiz dönmeyip, devamlı çoğalarak şehirden çıkıyorlardı. Neşeli, gürültülü ve patırtılı guruplar oluşturarak, kovanlardan çıkan arılar gibi, dere kıyılarına, bahçe ve tarlalara dağılıyorlardı. (...)

Γ.Β. Πρώτη δημοσίευση:
εφ. Εστία, 15 Απριλίου
1896, σ. 18.
G.V. İlk yayım, Estia gazetesi,
15 Nisan 1896 s. 18

**ς. Απόσπασμα από το διήγημα «Ο Μοσκώβ - Σελήμ»
(1895) - 'Moskof Selim' adlı öyküden bir alıntı
(1895)³**

(...) Yaz neredeyse sona ermişti. Bir akşam üzereydi. En ücra köyler arasında geçen on saatlik bir at yolculuğundan sonra doğu Trakya'nın V. adındaki ilçe merkezine vardık. Şehrin tepesindeki kalenin kasvetli siyah kuleleri görünüyordu. Evlerin kiremit döşeli damları üzerinde, alçalmakta olan güneşin ışıkları altında bembeyaz bir kaç minare ve servi ağaçları yükseliyordu. Bir kilometre kadar sonra yolculuğumuz sona erecekti ve atları, köylülerin deyimiyle hazmedebilsinler diye. ahıra çekmeden önce su içirmemiz gerekiyordu. Önümüzdeki derreyi görünce yol arkadaşıma:

'Burada su içirelim mi?' diye sordum.

'Hayır. Az ötede Kaynarca'da su içeririz. Yolumuz üzerinde değil ama bunca yorgunluktan sonra Kaynarca'yı görmene değer. Cana can katan bir su. Kayalardan kaynıyor.'

Az sonra yoldan saptık ve yazmaya değer bir özelliği olmayan gölgelere gömülmüş sıra sıra küçük tepeler arasından geçerek yol arkadaşımın görmek için sabırsızlandığı yere geldik.

Gerçekten de Kaynarca göreni mest eden bir pınardı ve Türkçe adını gürültüyle fokurdayan bir kazana benzemesinden almıştır. Buzlu sulan öylesine berraktır ki bembeyaz, dağ gibi kayalının dibinden ışıltı ışıltı elmas kaynıyor gibiydi. Sular insanı büyüleyen esrareniz bir şarıltyyla durmadan oluk oluk akar. Sanki mübarek Toprak Ana, o bitmez tükenmez şetkatiyle, geniş ovalardan yaz güneşinin okları altında halsiz kalmış onca bitki ve çiçek kana kana içsin ve büyüsün diye yeryüzüne dalga dalga su pompalamaları için yeraltı ruhlarına emir vermişti.

Ve böylece, bu mavi-beyaz ve geveze dereciğin kıyıları güzel kanatlı yusufçuklardan başka böceklerin ve kelebe-

*Τα νερά
στην Καϊνάρτζα.
Kaynarca suları*

*³Georgios Viziinos,
Moskof Selim,
(Τürkçesi: Osman Bleda),
Belge yayıncılık, 1994,
İstanbul, s. 7-8.*

*Ο Γ.Β. με φορεσιά
χρυσοθήρα.
Σχέδιο του Γ. Μανουσάκη.
G. Viziinos altınavcısı
kostümüyle, Manusaki'den*

Το σπίτι του Γ.Β.
στη Βιζύη.
Αρχείο Κ. Παλαμά.
G. Viziinos' un Vize'deki evi,
şair K. Palamas' in arşivinden

κlerin seve seve gezintiye çıktıkları koyu-yeşil sazlıklar ve kamışlarla çevrili bir vaha halini almıştı. Orada burada kısa gövdeleri ve kalın dallarıyla geceleri kumru sürülerine, besbelli, sığınak vazifesi güren yabani söğüt ağaçları yükseliyordu. Akşam rüzgarı sevişen kumruların tatlı inilterini kulaklanmıza kadar taşırken, üzerine yıldırım düşmüş bir çınarın kuru dallarından pusuyla yatmış bir atmaca, göze görünmeden yükseklerde günün son şarkısını etrafa yayan neşeli ve geveze tarla kuşlarını bekliyordu.

Bu vahanın çevresindeki uçsuz bucaksız tarlalar artık hazinelerini V. şehrinin köylerine vermişlerdi ve toprak göz alabildiğine ıssız ve terkedilmiş görünüyordu. Sadece uzaklarda, akşam sütünü sağmak için sürülerini mandralara götürmekte olan çobanların kaval sesleri duyuluyordu.

Günün aşırı sıcaklığı ve kuzeydeki yamaçlardan gelen suların doğuda, bu geniş ovanın ötesinde birikmesi yüzünden her günün sabahı ve akşamı kendini gösteren sis ortalığı örtmeye başlamış ve ufuk çizgisi gözden kaybolmuştu. (...)

Προσωπογραφία του Γ.Β.
Σχέδιο του Γ. Μανουσάκη.
Manusaki'den bir portresi

ζ. Απόσπασμα ποιήματος από τη συλλογή Ατθίδες
Αύραι (1884) - Attika Rüzgarları adlı şiir antolojisin-
den bir alıntı (1884)

Η ΕΠΑΙΤΙΣ ΤΗΣ ΒΙΖΥΗΣ -
VİZE DİLENCİSİ

Trakya' nın köyleri çok,
Vize gibi hiçbirisi yok,
Aşağıda bir mahalle,
Plaça isimli.
Plaça'da kalabalığın ortasında
büyük bir taş;
taşın yanında bir ihtiyar kadın
Avucunu açar:
—ah iyi kalpliler
bana da bir kuruş verin,
öldürülen çocuklarıma
rahmet okuyayım! —

.....

δ. Απόσπασμα ποιήματος από τη συλλογή Ατθίδες
Αύραι (1884) - Attika Rüzgarları adlı şiir antolojisin-
den bir alıntı (1884)

ΘΡΑΙΚΩΝ ΑΙΣΜΑ -
TRAKYA'LILARIN İLAHİSİ

Trakya'dan be evlatlar —
traila traila, traila lara
Orfeus zamanından
İlk ilahimiz.

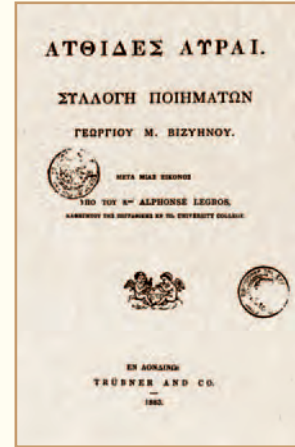
Meriç'in suları —
Tralalalalal lalala,
Sürdürdüler ilahiyi
yavaş yavaş aşağıya,
kıyıya kadar.

.....

3. Αναμνήσεις από την παιδική ηλικία -
Çocukluğundan anılar

α. Από το διήγημα «Διατί η μηλιά δεν έγινε μηλέα»
(1885) - 'Elma Ağacı (milia') Niçin 'milea'⁵ Olmadı'
(1885) adlı öyküden bir alıntı.

(...) Yurdumun ilkokulunda öğrenciyken, el-
maya düşkünlüğüm vardı. Ve burada komşumun Elma

⁴Yunanca: elma ağacı.

⁵Eskiden elma ağacı için
kullanılan ağdalı
Yunanca terimi.

Παλαιά οικία στη Βιζύη.
Vize'de eski ev

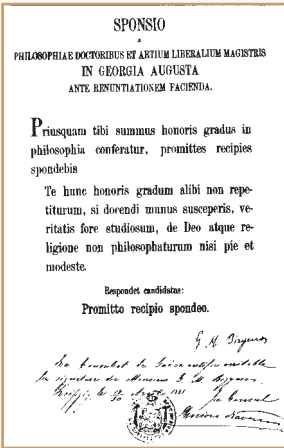

adındaki kızını kastetmiyorum; bahçemizdeki tatlı meyvalar yapan elma ağacı için konuşuyorum. Tuhaf bir ağaçtır elma ağacı: Bütün kuzenleri gibi çiçeklerini açar ve meyve verir, ama sonbaharda tekrar çiçeklerini açar ve tekrar meyve verir. Bu elma ağacı hayatımda tanıdığım ilk elma ağacı ve diğerlerden daha çok sevdiğim tek ağaç olduğu için, buna benzeyen ve aynı özellikleri taşıyan ve bizim ağacımız gibi yılda iki defa olmasa bile elma yapan

bütün elma ağaçlarına da *milia* derdim. Ama aramızdaki eski arkadaşlık ve sempatiye karşın, birbirimizi iyi tanıdığımızı söyleyemem. Elma ağacının, gölgesinde o kadar sık oynayan ve ata biner gibi dallarına binen, benim nasıl bir şey olduğumu anlamak için çaba harcadığını bilemiyorum. Çok iyi hatırlıyorum: elma ağacı çiçeklerini açarken, ondan belli bir mesafede durarak, hayranlıkla ellerimi ayaklarıma dayayarak, gözlerimle bu muhteşem, kırmızı beyaz süsleri olan bu ağacın ne gibi bir şey olduğunu kendi kendime sorardım! Bu ne biçim bir şeydir? Ama her ne kadar merak ettiysem de her ne kadar çevremdekilere sorduysam her zaman aynı yanıtı alırdım: 'Bu ağaç elma ağacıdır!' İyi! ama elma ağacı ne gibi bir şeydir?

Köyümüze yeni öğretmen getirdikleri zaman, içimde ümit doğdu. Şimdi ondan elma ağacının ne gibi bir şey olduğunu öğrenecektim. O frenk elbiseli bey, daha köyümüze gelmeden önce çocukların arasında onun eski öğretmenden daha iyi olduğu ve her şeyi bildiği, yani okumuş bir kişinin olduğu söyleniyordu. Namı yalanlanmamıştı. (...)

Haftada iki veya üç defa içimizden birkaç kişiyi Mitropolis'e⁶ çiçekleri temizlemek için angaryaya koştururdu. Ben heyecanla sıramı bekliyordum. Bahçede bizimki gibi, çiçeklerini açmış bir ağaç bulunuyordu. Hiç olmazsa, onun ne gibi bir şey olduğunu öğrenecektim. Angaryada sıram geldiğinde ve öğretmenle elma ağacının karşısında buluşunca ona parmağımınla ağacı göstererek 'öğretmenim bu ağaç ne gibi bir şeydir' diye sordum. – O 'milea', yanıtını verdi. – Hayır dedim, bilmiyorsun! Bu 'milia'dır! Bunu söylemem, bana yaramadı. O günden beri bu öğretmenle başım dertteydi. Allah ve insanlar bana şahit olsunlar, ben ağacın adını sormadım – onu biliyordum – ondan ağacın ne gibi bir şey olduğunu öğrenmek istiyordum: Ama öğretmenim, bilmem niçin, bana o andan itibaren *milianın milea* olduğunu iyice öğretmeyi kararlaştırmıştı. (...)

Ο όρκος του Γ.Β.
προς το Πανεπιστήμιο
της Γοτίγγης κατά την
αναγόρευσή του
σε διδάκτορα
(18 Απριλίου 1881).
G. Viziinos' un Göttingen
Üniversitesinde verdiği
doktora ünvanı yemini
(18 Nisan 1881)

⁶Baş kilise, katedral,
metropolitin evi.

b. Από το διήγημα «Το αμάρτημα της μητρός μου» (1883) - «Annemin Günahı» (1883) adlı öyküden bir alıntı.⁷

⁷Çeviren: Sema Sandalcı

(...) Değirmenci Fotis'in evlenmesine yakındı. Rahmetli baban, düğünlerini geciktirdi, kirkımın çıkacağı zamanda birlikte kutlayalım diye. Yeni evli gibi beni halk içine çıkarmak istiyordu, oysa ninen kızı dışarı çıkarmama izin vermiyordu.

Sabah onların nikahlarını yaptık, akşamleyin evlerinde davetliler vardı; kemanlar çalıyor, herkes avluda yemek yiyor, şarap testisi elden ele geçiyordu. Rahmetli babanın keyfi yerindeydi; kalkayım, birlikte oynayalım diye bana mendil salladı. Onun oynamaya başladığını görünce, içimden oynamak geldi, genç kızken ben de oynamayı seviyordum. Birlikte oynamaya başladık, ardımızdan başkaları da katıldı. Ama biz daha güzel, daha anlamlı oynuyorduk.

Gece yarısı olunca, babanı bir kenara çektim ve ona dedim ki:

- Bey, bebek beşikte, daha fazla kalamam. Çocuk acıktı. Benim neşem yerinde. Üzerimdeki bu iyi giysiyle, herkesin içinde onu nasıl emziririm! Daha eğlenmek istiyorsan, sen kal. Ben bebeği alıp eve gideceğim.

- Peki, kadın! dedi rahmetli ve hafifçe omzuma dokundu. Gel, bu oyunu da benimle oyna, sonra beraber gideriz. Şarap beni çarpmaya başladı, gitmek için ben de fırsat bekliyordum.

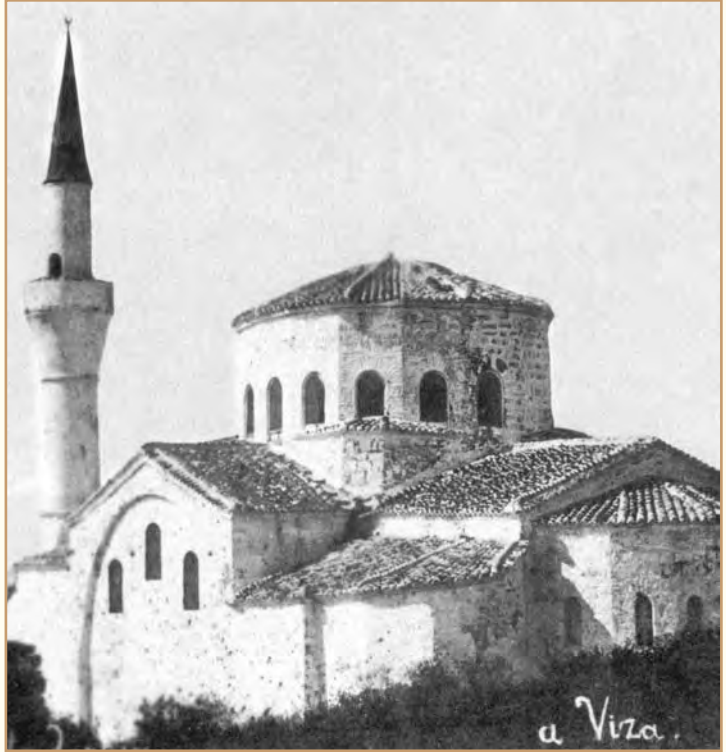
O oyunu da oynadıktan sonra yola koyulduk.

*Βιζύη - Vize
C. Sayger, Album d' un voyage
en Turquie, Paris 1832*

*Η μάνα του Γ.Β.
με την ψυχοπαίδα της
«το Κατερινιώ» και τον
αδελφό του Μιχαήλο.
Πρώτη δημοσίευση:
Μ. Ξηρέας, Άγνωστα
βιογραφικά στοιχεία
και κατάλοιπα του Βιζυηνού,
Λευκοσία – Κύπρος 1949.
Georgios Viziinos' un annesi,
evlatlığı Katerinio ve kardeşi
Mihailo'. 1949 yılında
M. Ksireas'ın Viziinos'un
bilinmeyen biyografisi ve kalan
eserleri, adlı kitabında
yayımlanmış resim,
Lefkoşe 1949*

*Η Αγία Σοφία Βιζύης
(Μπουγιούκ ή Σουλεϊμάν
Πασά Τζαμί) κατά το 1890.
Από τη συλλογή
Α.Κ.Π. Σταμούλη.
1890 yıllarında Ayasofya -
Süleymanpaşa camii, Vize.
A.K.P. Stamuli koleksiyonu*

Damat, yanımıza oyuncaklar verdi, yolun yarısına kadar da bize eşlik etti. Fakat eve daha çok yolumuz vardı. çünkü düğün *Karşımahalle*'deydi. Bir hizmetli önden fener tutuyordu. Baban hem çocuğu taşıyor hem de beni elimden tutuyordu.

- Kadın, bakıyorum yoruldu.
- Evet, Mihali. Yoruldum.
- Haydi, eve kadar dayan. Döşekleri yere tek başıma sererim. Seni fazla oynattığım için pişman oldum.
- Zararı yok, bey, dedim. Hatırın için yaptım. Yarın yine dinlenirim.

Böylece eve vardık. Ben bebeğe kundak yaptım ve emzirdim, o da yere döşekleri serdi. Hristakis, Venetia'yla birlikte uyuyordu, bakması için ona bırakmıştım. Biraz sonra biz de yattık. Geceleyin, uykumun arasında bebeğin ağladığını sandım. Zavallı! dedim, bugün doyurucu bir şey yemedi. Beşiğine dayandım ona süt vermek için. Fakat çok yorgundum, toparlanamıyordum. Onu yanıma, döşeğe aldım ve ağzına da emzik verdim. Yeniden uykuya daldım.

Sabaha ne kadar zaman vardı, bilmiyordum. Günün ağardığını anlayınca, çocuğu yerine koymak istedim.

Ama onu kaldırmaya koyulduğumda ne göreyim! Çocuk kımıldamıyor!

Babanı uyandırdım. Kundağını çözdük, onu ısıtmaya çalıştık, yüzünü ovaladık. Fakat, faydasız!

Ölmüştü! (...)

4. Σκηνές από το οικογενειακό δράμα - Aile trajedisi

a. Απόσπασμα ποιήματος από τη συλλογή Ατθίδες Αύραι (1884) - Attika Rüzgarları adlı şiir antolojisinin bir alıntısı (1884)

Η ΘΛΙΒΕΡΗ ΙΣΤΟΡΙΑ - ÜZÜCÜ BİR ÖYKÜ

Trakya'da bir köy tanırım, aşağıda bir ev
'enkaz gibi ev', —Allah korusun! —
Etrafında duvar, önünde bir avlu,
Sağ tarafında sulanmamış bir bahçe.

Bahçenin içinde bir ağaç, gölgesinde bir mezar.
Her sabah tütsü, akşam mum yanar.
Bir ihtiyar kadın gece gündüz, budanmış bağ gibi,
mezar taşı gibi eğrimsiz, feryat edip ağlardı.

Bir çocuğu gurbette, öbürü öldürülmüş!
ve dayanmak isteyen, destek isteyen onun
yanındaki, hayatta olan çocuğu değil, ölmüş olanı
Allah ona acısın, onu teselli etsin!

b. Από το διήγημα «Ποιος ήταν ο φονεύς του αδελφού μου» (1883) - 'Ağabeymin Katili Kimdir?' adlı öyküden bir alıntı. (1883)

(...) Ο geceden üç sene sonra, çocukluğumda terkettiğim köyümüze giriyordum. Burada yeni meydana gelen pek çok aksilikler, eski köyümüze gölgelerini düşürmüşlerdi. Evimize yaklaşıırken, onun acı öyküsü zamanın derinliğinden ortaya çıkıp yenileniyordu. Arabam yıkılmak üzere olan terkedilmiş bir evin önünden geçiyordu. Herhangi bir insan, uzun bir süreden sonra oraya gelişinde neşeli, hareketli ve konforlu bir hayat geçir-diği o yerde aniden ölüm sessizliği, yıkım ve ıssızlık bulsaydı, çok derin bir üzüntü duyacaktı. Bana ise kapalı pencereler, eğri duvarlar, otlarla dolu avlu, çitsiz ve herşeye açık bahçe, nasıl söyleyeyim, tuhaf olsa bile, bende tatmin edici bir izlenim bırakıyordu. Zannediyorum ki eğer bu ev eskiden gibi hayat dolu bir gelişme içinde olsaydı üzülecektim! Çünkü bu ev Mitakos'un eviydi, eski postacı olan, oğlu Lambi'nin eviydi. Ve bu postacının zavallı kardeşimin öldürülmesine sebep olduğunu görmemek mümkün değildi. Asıl katil, ilk mahkeme sırasında, tam önümde, kan kardeşinin katiline yönlendirerek sıktığı kurşunun kimin kalbini deldiği tes-

Υπόσταση Βιζυηνού 2.
Σχέδιο με μαρκαδόρο του
Παναγιώτη Μητηλέτση.
Mitileçi elinden keçe kalemle
yapılmış resmi

Γ.Β. Πρώτη δημοσίευση:
Ημερολόγιον Σκόκου 4
(1889), σ. 312.
G.V. İlk yayım, Skokos
Ajandası 4 (1889), s. 312

Πορτρέτο του Γ.Β.
από τον ζωγράφο
Γιάννη Μητράκα.
Mitraka tarafından
yapılmış portresi

bit edilince aklını kaçırmıştı. Ama kör bir intikam neticesi olarak sıkılan kurşunun asıl amacı suçlu olan Mitakos'un oğluydu. Ama o Allah'tan korkmaz, büyük kurnazlıkla, fakir kardeşimin onun yerine girmesini ve bağırının kurşuna hedef olmasına sebep olmuştu. Kardeşimin şansızlığı, onun boy ve davranışına, hatta elbiselerine benzer olmasıydı. Artık ispatlanmıştı, saf delikanlıyı o günde kendi yerine çalışmaya ikna etmişti. Ve

daha sonra bu, yaptığı iğrenç kurnazlığın sonucundan o kadar emindi ki, daha önceden kötü kalplilikle kardeşiminin felaketinin tam saatini bile söylemişti!

Evimin önüne varınca, hayretle, kirli, yıpranmış elbiseli, yalınayak, avludan çıkıp koşarak arabanın kapısını açmak isteyen bir dervişle karşılaştım.

– Aman, sultanım! Valide bilmesin!

Vücudum dehşetten ürperdi! Bunlar Kamil'in mahkeme sırasında, aklını kaybederek ayaklarımda bayılarak bağdığı tek kelimelerdi !

– Allah için, sultanım! Valde öğrenmesin! Ve bu ses, insan ağzından değil de mezardan çıkar gibi duyulan bu iğrenç ses, sinirlerimi o kadar gerdi ki annemin kucağına düştüm; kalbim nefret ve merhametten oluşan garip bir karışımla doluydu.

Avluya girince sırtımı, beni izlediğini zannettiğim, o tiksintiye doğru çevirdim.

Evimizin öte tarafında bahçenin kapısı açıktı. Bu bahçede, gölgesinde bir zamanlar kardeşlerimle o kadar mutlu oynadığımız bir elma ağacı, hâlâ ordaydı. Ama o neşeli sesler, o çocuk kahkahaları artık duyulmuyordu. Şimdi bu yere ebedi bir sessizlik hakim. Beyaz taş haçın önünde sürekli yanan ve sönmeyen kandil, bu yerin kutsal olduğunun işaretidir. Orada çok ağladığımız kardeşimin mezarı bulunmakta. Gözyaşları içinde adımlarımı oraya yönelttim. En parlak çiçekler, en iyi seçilmiş çiçekler onun dinlenme yerini süslüyorlardı. Bahçemiz o zamanlar çok bakımsızdı. Şimdi sanki mezardan çıkmış gibi görünen ve yavaş yavaş bahçenin her köşesine yayılmış olan çiçeklerle doluydu.

Annem üzüntüyle fısıldadı: 'Bütün bunlarla fakir Kamil uğraşıyor!' (...)

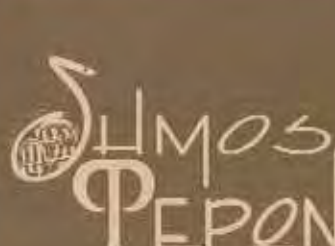
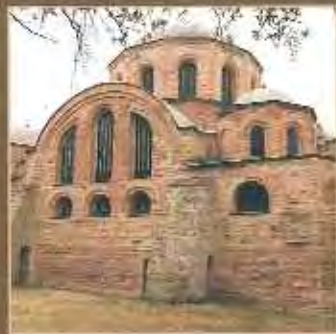
Cardiff 22 Αυγούστου 1884

Δίξτε το Κόρι Βικέλα.

Την ώρα που είχα να έρθω, έγραψα
στον Καρδίφ 22 Αυγούστου 1884
να το κουνάω στον
Πατριάρχη και να το δώσει
στον Κόρι Βικέλα. Εγώ είχα
μια τρέλα, να το δώσω στον
Πατριάρχη και να το δώσει
στον Κόρι Βικέλα. Εγώ είχα
μια τρέλα, να το δώσω στον
Πατριάρχη και να το δώσει
στον Κόρι Βικέλα.

Γ. Β. Μιτράκα.

Επιστολή του Γ.Β.
στον Δημήτριο Βικέλα
(22 Φεβρουαρίου 1884).
G. Viziinos'un Dimitrios
Vikelas'a mektubu
(22 Şubat 1884)

ΔΗΜΟΣ ΦΕΡΩΝ

Yunanistan Evros İli Feres Belediyesi

Βήρα - Φέρες, ο τόπος της φύσης και της ιστορίας

Vira - Ferəcik - Feres, doğa ve tarih yeri

ΝΟΜΑΡΧΙΑ
ΕΒΡΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΟΣ ΤΗΣ ΕΒΡΟΥ

Μ. ΚΟΥΚΟΥΛΑΚΗ - Ν. ΦΙΛΙΠΠΟΥ & ΣΙΑ Ε.Ε.
«ΠΛΑΙΣΙΟ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ Ε.Ε.»

Παναγιώτη Παναγιώτη